

ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਮੂਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੋ.

ਰਾਓ ਹਰਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ, ਦੋਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ ਆਰੀਆ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1957 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 24

1958
Feb., 5th

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ (1852 ਦਾ XXXII) —ਸੈਕਸ਼ਨ 3— ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਵਮਾਨ —ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ—ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਾਰ—ਪੈਂਡਿੰਗ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਖਬਰਾਂ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ—ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਪ੍ਰੈੱਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ— ਦੀ ਹੱਦ—ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ-ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ—ਕੀ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਹੈ—ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ—ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ— ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ—ਕੀ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਇਕ ਲੇਖ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਿਰਾਦਰ—ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾੜਾਂ—ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਿਊਰ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V), ਸੈਕਸ਼ਨ 164—ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ—ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਖਬਰਾਂ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਅਕਸਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੱਖ ਲੈਣਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ, ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਕੇ, ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

/f ਜੱਜਾਂ, ਜੱਜਾਂ, ਗਵਾਹਾਂ, ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਮਾਹੌਲ, ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ। ਇਹ ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ

ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਤੰਤਰ ਨੂੰ ਲੋਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਬਾਰੇ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਸਮੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਿਯਮ। ਫੈਸਲਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਮਾਮਲੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਨੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣ, ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਟਿੱਪਣੀ, ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਲੋਚਨਾ, ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੱਤਰਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੁਸ਼ਪੈਠ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀਆਂ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਗਿਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ, ਵਕੀਲ, ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ 'ਓਰਬੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ' ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਕੇ। ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਨ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਅਖੌਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੁਰੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।, ਇਸ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਅਤੇ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਉਚਿਤ ਰਾਹ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਝਿੱਕਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਨ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ - ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਉਲਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹਨਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ

ਜਨਤਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ 'ਤੇ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਭਲਾਈ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦਾ ਇਹ ਦੇਣਦਾਰ ਹਨ, ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਦਬਾਅ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤ, ਨਿਰਲੇਪ ਅਤੇ ਨਿਡਰ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਆਲੋਚਨਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਦਬਾਏ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਅਜ਼ਾਦ ਸਮਾਜ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਰ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਾਖ ਦੀ ਰਾਖੀ, ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ

ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਹਿੰਸਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਤਖਤਾ ਪਲਟਣਾ, ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ।

ਜਦੋਂ ਦੋ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ, ਦਬਾਅ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟਿੱਪਣੀ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸੱਚ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ, ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ; ਕਿ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਦਰ ਭਰੇ ਹਮਲੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਆਖਰਕਾਰ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ 'ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਲੋਚਕ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ • ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਸਖੇਪ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਜੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਜੱਜ ਦੀ ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ

ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਨਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬਾਹਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਰਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੇਖ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਝੂਠ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਦਾ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਦੁਰਾਚਾਰ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ **ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ**, ਜਾਂ ਅਝਿੱਕਾ. ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਜੋ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸੀ, ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ। ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ- ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਤਮ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਸਹੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ - ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ, ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਮਲਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਮਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕੋ-ਇਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਢਾਲਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਨਾ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸਿਹਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।, ਆਪਣੇ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੇਪਰ ਦੇ ਕਾਲਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਲੇਰ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੇ ਜਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹਲਚਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਗਾਉਣ ਨਾਲ, ਅਪਰਾਧ ਦਿਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਣਪਛਾਤੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਇਹ ਬਚਾਅ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਖਬਾਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਰਾਦਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ, ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੇਨਸ ਰੀਅ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਨਤਕ ਰਾਏ ਨੂੰ ਲਾਮਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਖਬਰਾਂ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਹੀ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। .

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਾਈਪੀ ਗਾਂਧੀ

ਜੇਐਨ ਸੇਠ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਆਰਡਰ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.—ਇਹ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 3; ਐਫ ਰਾਓ ਹਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 302, 201, 376, ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। 18 ਅਤੇ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਰਾਓ ਹਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਕਾਲੂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸਰਤੀ ਦੇਵੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ “ਮੇਵਾਤ” ਦਾ ਸੰਪਾਦਕ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟਰ, ਜੋ ਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ ਛਪਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਓ ਹਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 18 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਲਾਨ 10 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ ਕਮਿਟਿੰਗ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ 3 ਸਤੰਬਰ, 1957 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ। ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ. ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ

ਵਿੱਚ

ਰਾਉ ਹਰਨਰਾਇਨ ਸਿੰਘ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਬੰਨਾਮ ਘਮਾਣੀ ਰਾਮ ਆਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਹੈ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੁੜਗਾਓਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 30 ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਪੇਪਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੰਬੰਧੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰੈਸ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਹਿਰ ਭਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੋ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, 'ਤੇ ਕਲਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਖਤਰਨਾਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। - ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਨਤਕ ਰਾਏ ਨੂੰ ਲਾਮਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਸਬੰਧੀ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਖਬਾਰੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਕੇਸ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ "ਮੇਵਾਤ", ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਤੋਂ 'ਓ' ਦੇ ਕਈ ਮੁੱਦੇ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ, 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ 'ਏ' ਤੋਂ 'ਐਲ' ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਅਨੁਬੰਧ, 'ਐਮ', 'ਐਨ' ਅਤੇ 'ਓ' ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। 14 ਨਵੰਬਰ 1957 ਨੂੰ ਵਕੀਲ

ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਹਰਨਰਾਇਣ ਘਟਨਾ ਬਹੁਤ ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿਚ ਛਪੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੇ ਆਰੀਆ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।, ਜੇ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ

ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ' ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 11 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਗੁਰਗਕਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਸੀਆਈਡੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਦਰ ਥਾਣਾ ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਅਣਥੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ। ਸੀਆਈਡੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸੀ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਕਾਰਨ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ.

ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਰੈਜ਼ਿਊਮੇ ਦੇਣਾ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਨੇਕਚਰ 'ਏ' 30 ਅਪ੍ਰੈਲ 1957 ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਖ਼ਬਰ ਆਈਟਮ ਹੈ-

"ਗੁੜਗਾਓਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਦੀ ਦਰਦਨਾਕ ਮੌਤ"

'ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਫੈਦ-ਪੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ

ਰਾਓ ਹਮਾਰੈਣ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਫ਼ ਸਹਾਇਤਾ-ਪੌਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ।

^^ ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਆਰੀਆ ਵਿਚ-ਇਹ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਅਫਵਾਹ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. * ਰਾਤ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ' ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਸ਼ਾਮਲ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 6 ਮਈ, 1957 ਦੇ ਅਗਲੇ ਅੰਕ (ਅਨੇਕਚਰ 'ਬੀ') ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਰਲੇਖ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ-

“ਗੁੜਗਾਓ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਜਾਂਚ। ਸਰਕਾਰੀ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੁੜਗਾਓ ਦੇ ਉਪ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਰਾਓ ਹਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਸਥਾਨ ਫਿਰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕੁਝ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਡਾ: ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਸਹਾਇਕ ਸਰਜਨ, ਗੁੜਗਾਓ ਵੀ ਉੱਥੇ ਗਏ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਚਨਚੇਤ ਮੌਤ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਡਾਕਟਰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ. ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹੀ ਮੌਤ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਖਬਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-

“ਰਾਓ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪੁਲਿਸ ਉੱਤੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਵੀ - ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

16 ਮਈ, 1957 ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਸੀ'), ਹੇਊਜ਼ ਆਈਟਮ 'ਮੇਵਾਤ' ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਛਪੀ,

y ਸਿਰਲੇਖ™

ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ
ਆਰੀਆ

“ਗੁੜਗਾਓ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਨਤੀਜੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸੀ.ਐਲ.ਡੀ. ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ;

ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਇੰਚਾਰਜ, ਪੁਲਿਸ

^

ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਦਰ, ਗੁੜਗਾਉਂ, ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਫਿਰ, ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਰਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਰਾਓ ਹਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਮੌਤ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਨਸਨੀ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਫਵਾਹ ਸੀ ਕਿ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੁਝ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਰੋਮਾਂਚਕ ਡਿਸਕਲੋਜ਼ਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 18 ਮਈ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੇ 20 ਮਈ, 1957 ਦੇ "ਮੋਵਾਤ" (ਹਿੰਦੀ) ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ (ਅਨੇਕਚਰ 'ਡੀ'), ਸੁਰਖੀਆਂ ਸਨ-

“ਸ਼੍ਰੀ ਹਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ, ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁੜਗਾਉਂ ਦੇ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਸਰਤੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ.ਐਲ.ਡੀ. ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਲੇਖ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੰਚਾਰਜ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਥਾਣਾ ਗੁੜਗਾਉਂ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ

ਰਾਉ ਹਰਨਰਾਇਨ
ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਘੁਮਾਨੀ
ਦੇਵੀ ਆਰਿਆ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੀਆਈਡੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਸਤੈਦੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਲਾਘਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ.

ਅੰਕਿਤ 'ਈ' ਖਬਰ ਆਈਟਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਸੀਆਈਡੀ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਖਤ ਕਦਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਨਤਾ ਵਿੱਚ ing. ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ

ਕਈ ਵੱਡੇ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ 18 ਤੋਂ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੀ ਦਰਮਿਆਨੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-

“ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ। ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਇਕ ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਤਾਬੂਤ ਦੇ ਚਾਰਪੋਏ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਨੁਸੂਚੀ 'F' ਉਰਦੂ "ਮੇਵਾਤ" ਦੇ ਅੰਕ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਮਿਤੀ 4 ਜੂਨ, 1957, ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਤੀ ਰੇਪ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ, ਮੰਜੀ ਰਾਮ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੈਂਟ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਜੇਲ੍ਹ, ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਸਾਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਦੋਸ਼ੀ) ਨੂੰ ਐੱਮ. ਸਰਤੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕੇਸ 6 ਜੂਨ, 1957 ਦਾ ਹਿੰਦੀ “ਮੇਵਾਤ” ਦਾ ਅੰਕ ਅੰਕ ਇਹ ਖਬਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਓ ਹਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਭੇਤ ਦੇ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਖੁਲਾਸੇ ਹੋਏ। ਉਮੀਦ ਹੈ. ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਸੀ

ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ। 16 ਜੂਨ, 1957 ਦੇ ਉਰਦੂ “ਮੇਵਾਤ” ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ (ਅੰਕੜਾ ‘ H’) ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ. ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ।

ਅਨੁਬੰਧ 'ਜੇ' ਵਿੱਚ, ਹਿੰਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਣਡਿੱਠਾ ਅੰਕ •

“ਮੇਵਾਤ”, ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪੰਜ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੀਆਈਡੀ ਪੁਲਿਸ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀਆਈਡੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ 'ਤੇ ਹੱਥ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ. ਫਿਰ, ਧਾਰਾ 164, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨੌਕਰ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਖਬਰਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

“ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਦਾ ਬਿਆਨ। ਅੱਜ ਰਾਓ ਹਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ (ਦੋਸ਼ੀ) ਦੇ ਸੇਵਕ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਰਾਮ, ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਆਰ. ਬਹਿਲ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਰਤੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰੋ. ਕੋਡ. ਇਹ ਬਿਆਨ ਇਸ ਘਟਨਾ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਰਾਓ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਇੱਕ ਭਗੌੜਾ, ਰਾਓ ਹਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਤੇ ਚੌ. ਮੰਜੀ ਰਾਮ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਸਰਤੀ ਦੇਵੀ। ਉਹ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ।” * .

24 ਜੂਨ, 1957 ਦੇ ਉਰਦੂ “ਮੇਵਾਤ” ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ (ਅਨੇਕਚਰ ਟੀ), ਧਾਰਾ 164, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-'

"ਕੀ ਸਾਰਤੀ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਨਿਵਾਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਈ ਸੀ?"

ਰਾਉ ਹਰਨਰਾਇਨ
ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਘਮਾਨੀ
ਦੇਵੀ ਆਰਿਆ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ.

ਅਨੁਬੰਧ ਟੀ ਮਿਤੀ 24 ਜੂਨ, 1957, ਧਾਰਾ 164, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਚਸਮਦੀਦ ਗਵਾਹ, ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਥਨ ਵਿਚ ਰਾਉ ਹਰਨਰਾਇਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਾਤ. ਇਹ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਰਤੀ ਅਤੇ ਗੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪਰਾਧਕ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ।

ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਤਫਤੀਸ਼ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਇਹ ਕੇਸ 10 ਜੁਲਾਈ 1957 ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

13 ਜੁਲਾਈ 1957 ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ “ਮੇਵਾਤ” (ਅਨੇਕਚਰ 'ਕੇ') ਵਿੱਚ ਖਬਰ ਛਪੀ ਸੀ, ■ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰਾ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿਕਰ ਸੀ ਕਿ ਪਾਠਕ। ਸ਼ਾਇਦ ਯਾਦ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਤ, ਮਿਸ. ਸਰਤੀ ਦੇਵੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ 21 ਸਾਲ ਸੀ, ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 15 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਦੇ ਉਰਦੂ ਅੰਕ ਵਿੱਚ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਐਲ')। ਇੱਕ ਖਬਰ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਰਟੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁੜਗਾਓਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਨ। 17 ਅਗਸਤ, 1957 ਦੇ ਉਰਦੂ ਅੰਕ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਐਮ') ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਬਰ ਛਪੀ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 25 ਅਗਸਤ, 1957 ਦੇ ਉਰਦੂ “ਮੇਵਾਤ” ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਐਨ' ਇੱਕ ਖਬਰ ਹੈ।

3 ਸਤੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਖਬਰ ਆਈਟਮ 16 ਸਤੰਬਰ, 1957 ਦੇ ਉਰਦੂ "ਮੇਵਾਤ" ਤੋਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ 'ਓ' ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ

ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਹੱਥਕੜੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੀਕਾਨੇਰ ਮੇਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਗੁੜਗਾਓਂ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਾਤ 10.30 ਵਜੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਗੁੜਗਾਓਂ ਵਿਖੇ ਤੜਕੇ 3 ਜਾਂ 3.30 ਵਜੇ ਦਿਖਾਈ ਗਈ।

ਰਾਉ ਹਰਨਰਾਇਨ
ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਘਮਾਨੀ
ਦੇਵੀ ਆਰਿਆ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ.

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ.

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'M', 'N' ਅਤੇ 'O', ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ 'M', 'N' ਅਤੇ 'O' ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਅਨੁਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ;

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਮੇਵਾਤ" ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਂਡੈਂਟ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।

ਖਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹਨ, 'ਬੀ', 'ਈ', 'ਟੀ' ਅਤੇ 'ਜੇ' ਹਨ।

ਅਨੁਸੂਚੀ 'J' ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ "ਮੇਵਾਤ" ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ, - ਧਾਰਾ 164(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨ ਹੈ

ਰਾਓ ਜੀਨਾਰੋਈ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੋਲਿਖਤ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ ਬਿਆਨ ਕਾਪੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਟੇਕ ਚੰਨੀ ਐਕਸ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਫਰ ਹੋਵੇਗੀ

ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਧਿਐਨ ਨਾਲ ਉਸ ਸਰੋਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 164, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਘੋਰ ਅਨੁਚਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫਰਤ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜੋ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ "ਖਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਨ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ"। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ"। ਜੇਟੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਸੱਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਪਬਲੀਸਿਟੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਸਹੀ ਤਸਵੀਰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਭੁਲੇਖਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਖ਼ਬਰਾਂ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਅਕਸਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਗੁਨਾਹ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ

ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਜੱਜਾਂ, ਜੱਜਾਂ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਕੇ, ਜਾਂ ^ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾ ਕੇ, ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਤੰਤਰ ਨੂੰ ਲੋਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਬਾਰੇ। . ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਸਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ, * ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਰਸਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਢੰਗ, ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ। ਫੈਸਲਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਪਦੇ ਹੋਣ, ਨਿਆਂਇਕ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਲੀਬਿਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਟਿੱਪਣੀ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਲੋਚਨਾ, ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

* ਪੱਤਰਕਾਰ, ਚਾਹੇ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ - ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖਿਪ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਗਿਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਆਚਰਣ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਦਾਲਤ, ਵਕੀਲ, ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾ-ਧਮਕਾ ਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵਜ਼ਨਦਾਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ

ਅਖਬਾਰਾਂ, ਇੱਕ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਅਖੌਤੀ ਆਰੀਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੁਰੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜ. ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਲੀਬਰਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ਕਾਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਅਤੇ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਕਦੇ ਵੀ-

ਉਸ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ, ਜੋ ਬੇਕਾਰ ਵਿਗੜੇ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ. ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ * ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੇਂਟ ਆਸਫ (1) ਦੇ ਆਰ. ਬਨਾਮ ਡੀਨ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਮੈਨਸਫੀਲਡ ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਛਾਪਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

ਆਰਨੋਲਡ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗ-ਸਮਰਾਟ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਸ਼ਾਅ ਨੇ ਦੋਖਿਆ-

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਐਕਸ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ

(1) 3 ਟੀ.ਆਰ. 431

(2) ILR 41 ਕੈਲ. 1023 (ਪੀਸੀ) ਪੰਨਾ 1063 'ਤੇ

ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਲਤ ਗਲਤੀ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ^{ਕਾਉ ਹਰਨਰਾਇਨ} ^{ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਘੁਮਾਨੀ} ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ^{ਦੇਵੀ ਆਰਿਆ}

ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ। ^{ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ.}

ਵਿਧਾਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਟਿਡ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਮਾਨਦਾਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਵਧਾਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ, ਉਸਦੇ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਘੇਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦਾ। ”

ਦੇ ਵਿਗਿਆਪਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਗਣਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਉਲਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੰਡ-ਰਹਿਤ ਦੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ 'ਤੇ, ਆਜ਼ਾਦੀ, ਜਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। . *ਟੋਲੇਡੋ ਅਖਬਾਰ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ (1)* ਵਿੱਚ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਵਾਈਟ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਨਾ 410 'ਤੇ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ—

"ਮੁਫ਼ਤ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਫਲੀਕਰਨ ਹੈ

(1) 247 US 402

ਰਾਉ ਹਰਨਰਾਇਨ ਸਿੰਘ
ਬਨਾਮ ਘੁਮਾਨੀ ਦੇਵੀ
ਆਰਿਆ
ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ,

ਉਹ ਅਧਾਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਅਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹਰ ਦੂਜੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਂਗ, ਉਸ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੇਨੇਕਮਰ) ਬਨਾਮ ਫਲੋਰੀਡਾ (1), ਪੰਨਾ 1313 'ਤੇ ਫਰੈਂਕਫਰਟਰ, ਜੇ., ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ-

"ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੰਮ ਹੈ, ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਕਾਲਤ ਕਰਨ ਦਾ। ਜਨਤਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਹਿਲੂ ਨਿਡਰ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਟਿੱਪਣੀ ਲਈ ਡੋਮੇਨ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ। ਪਰ ਪਬਲਿਕ ਫੰਕਸ਼ਨ ਜੋ ਪ੍ਰੈਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਫੰਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣਾ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਜੀਵੰਤ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਪ੍ਰੈਸ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਾਧਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਕਾਇਆ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੱਜਾਂ ਜਾਂ ਜਿਊਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। - ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਠੋਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(1) (1946) 90 ਲਾਅ ਐਡ. 1295

ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ¹¹³⁰ ਉੱਚ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ^{ਅਰੀਆ ਨੇ} ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਖੇੜੀ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਹਾਮਿਦ ਏਯੂ ਗੁਮਾਨੀ ਰਣ ਗਰਦੀਸ਼ (1) ਵਿੱਚ ਅਵਧ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੀ.ਏ.

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ

'ਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਇਹ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਾਦਕ

ਨੂੰ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ਕਾਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

“ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਡੇਮੀਬਾਈ ਗੇਂਗਜੀ ਸੋਜਪਾਲ ਬਨਾਮ ਰੋਜੀ ਸੋਜਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਵਾਡੀਆ ਵਿੱਚ। ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੀਬਿਟ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ, ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਖੌਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਫ਼ਰਤ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੀਬਿਟ ਹੈ, ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ

(1) ਏਆਈਆਰ 1940 ਅਵਧ। 137

(2) ਏਆਈਆਰ 1937 ਬੰਬ 305

ਰਾਉ ਹਰਨਰਾਇਨ
ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਘਮਾਨੀ
ਦੇਵੀ ਆਰਿਆ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ.

ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਜੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਲੀਬਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰੈਸ. ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਰਹਿਤ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਵੇ। "

⁴ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਲੋਚਨਾ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀਆਂ।

ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਕੋਰਸ ਇੱਕ ਖਬਰ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਾਗਜ਼ ਕਿਸੇ ਲੀਬਿਤ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ, ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ, ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਮੁਢਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦਾ ਸਾਦਾ ਫਰਜ਼ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ। ਏ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ

ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਦਰਿਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼

, . ਖਾਸ ਕੇਸ. ਮੁਫਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ-

-ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ-ਅਤੇ

' ਸਮਾਜ, ਪਰ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ' ਯੂ' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਮੁਫਤ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਦੇ

ਅਨੁਕੂਲ

ਡੋਮ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।—ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ

ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਰਾਖੀ, ਅਸਲੀਲ ਅਤੇ ਅਸਲੀਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਣਾ।

ਸਰਕਾਰ ਹਿੰਸਕ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ

ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ^ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਬੰਧ। ਜਦੋਂ ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-ਇੱਕ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਆਰੀਆ ਨੂੰ ਦਬਾਅ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ- ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਸੀਨ, ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਝੁਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪੋਨੋਕੈਪ ਬਨਾਮ ਫਲੋਰੀਡਾ (1) ਵਿੱਚ ਫਰੈਕਫਰਟਰ, ਜੇ. ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ , ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ: -

“ਕੋਈ ਵੀ ਜੱਜ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਤੋਂ ਜੋ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਅਤੇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੱਜ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਗਾਂਹਵਧੂਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਚੇਤ ਦੀ ਖਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿੰਨੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੱਜ, ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਇਨਸਾਨ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਗੈਰ -ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਛਾਪਣ ਦੁਆਰਾ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਪੰਨਾ 1309)। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੱਜਾਂ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਸ ਕਾਰਜ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ - ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਸਮਾਜ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ - ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। . ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ (1314)।

(1) (1946) 90 ਕਾਨੂੰਨ ~ ਐਡ. 1295

ਰਾਓ ਹਮਾਰੈਣ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(2) ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

^{s1} Jgh ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ^੧

ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਆਰੀਆ ਡੋਮ,-ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ- ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ।

ਮੈਂ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 164, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਾਧਾਰਨ ਪਾਠਕ ਦੇ ਮਨ ਤੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਨਾ ਰਹਿ

ਸਕਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ-ਪਾਸੜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੈਂਸਲਰ ਬਨਾਮ ਸਟ੍ਰਾਸ (1) ਵਿੱਚ . ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਕਾਫੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ।

"ਕੋਈ ਵੀ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।" ਵਿੱਚ ਮੁੜ. ਐਮ ਕੇ ਗਾਂਧੀ (2)। ਵਿਡੀਓ ਰੀ. ਚੇਲਟਨਹੈਮ ਅਤੇ ਸਵਾਨਸੀ ਰਾਈ. ਕੈਰੇਜ ਅਤੇ ਵੈਗਨ ਕੰਪਨੀ (3)। ਗੈਸਕੇਲ ਅਤੇ ਚੈਂਬਰਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਹਡ ਪੁੱਤਰ, ਡੈਂਡਸਵਰਥ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ (4), ਬੈਨ ਨੈੱਟ ਕੋਲਮੇਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਜੀ, ਐਸ. ਮੱਗਾ (5), ਵਾਸੁਨਦੇਓਰਾਓਜੀ ਸ਼ਿਓਰੇ ਬਨਾਮ ਏ. ਡੀ. ਮਨੀ (6)।

- (1) (1896) 12 ਟੀ.ਐਲ.ਆਰ. 291~
- (2) 58 IC 915 'ਤੇ ਪੀ. 919
- (3) (1869) LR 8 ਇਕੁਇਟੀ 580
- (4) (1936) 2 KB 595.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1936 ਲਾਹ. 917
- (6) ਏਆਈਆਰ 1951 ਨਾਗ 26

ਵਿੱਚ ਮੁੜ. ਵਿਦਿਆ ਸਾਗਰ ਕਪੂਰ, ਸੰਪਾਦਕ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ^{੧੦੯} ਹਮਾਰੈਣ ਗੁਰੂ* ਲਾਹੌਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ (1)।^{S1} Jgh ^ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਡਰਾਉਣੀ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਆਰੀਆ-ਲਾਈਨਾਂ। ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਰ ਚੰਦ, ਜੇ. ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ, ਇਹ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਬਕਾਇਆ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਹੈ? ਨਿਰਾਦਰ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ^k ਮੁੱਖ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ - ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸੱਚ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ, ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ

ਘਿਣਾਉਣੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਦਰ ਭਰੇ ਹਮਲੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਲੋਚਕ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਜੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਜੱਜ ਦੀ ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਨਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸਾਬਕਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਵੇ।

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤ, ਨਿਰਲੇਪ ਅਤੇ ਨਿਡਰ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1936 ਲਾਹ. 815

ਦਬਾਅ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਆਲੋਚਨਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਅਤੇ ਬੇਰੋਕ । - ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਦਬਦਬੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੋ ਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਕੇ, ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਕ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਜ਼ਾ

ਜੋ ਅਤੇ ਸੀ' ਵਿੱਚ ਖਬਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 10 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਬੰਧ 'ਕੇ', 'ਐਚ', 'ਐਮ' ਅਤੇ ਐਲਐਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕੇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ। 3 ਸਤੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਓ' ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਖਬਰਾਂ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 1742 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਹਾਰਡਵਿਕ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਲੋਕਸ ਕਲਾਸਿਕਸ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ , ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਫਰਤ ਹਨ. ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਫਰਤ ਹੈ. ਘੋਟਾਲਾ ਕਰਨਾ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-^{ਰਾਓ} ਹਮਾਰਾਮ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ, ^v ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਜੋ ਇੱਥੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ^{ਆਰੀਆ} ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਸੇਂਟ ਜੇਮਸ ਈਵਨਿੰਗ ਪੋਸਟ ਕੇਸ ਦੇਖੋ; ਰੋਚ ਬਨਾਮ ਗਰਵਨ (ਜਾਂ ਹਾਲ) (1)]।

ਆਰ. ਵੀ. ਗ੍ਰੇ (2) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਰਸਲ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ: -

"ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਨਿਰਾਦਰ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਲਿਖਤ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਾਦਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਲਿਖਤ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੈ।

ਇਹ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਯੋਗ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਪਰਾਧਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹਨ ਜਾਂ ਆਈ.ਐਮਿਨੇਂਟ. ਅੰਤਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਿੱਟੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

- (1) 26 ER 683 = 1742—22 ATK 469
(2) (1900) 2 QBD 36

ਰਾਓ ਹਰਨਗਾਇਣ ਨੇ ਅੰਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਖਬਾਰ

^{SI} ^{eh} ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ ਅਤੀਤ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

^{ਆਰੀਆ} ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜ. ਨਿਆਂਇਕ ਐਕਟ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਨਿਆਂ ਦੀ ਸੀਟ.

ਪੈਟਰਸਨ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ .

ਕੋਲੋਰਾਡੋ (1)-

“ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੀ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ, ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਡਰਾਉਣ-ਧਮਕਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਲੋੜ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ -<

ਆਂਦਰੇ ਪੌਲ ਟੇਰੇਂਸ ਅੰਬਾਰਡ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਨੀਦਾਦ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਐਟਕਿਨ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਟੋਬੈਗੋ (2)-

"ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਮਾਰਗ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ; ਗਲਤ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਪਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਉਹ ਇਮਿਊਨ ਹਨ। ਨਿਆਂ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, *

ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਰਾਬਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ

- (1) (1907) 205 US 454 (463)- 51 ਵਕੀਲ ਐਡ. 879
 (2) ਏਆਈਆਰ 1936 ਪੀਸੀ 141 ਤੇ ਪੀ. 145

ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਖਬਾਰੀ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ ਛੋਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰੇਕਸ ਬਨਾਮ ਪਾਰਕੇ (1) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਲਜ਼, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਮਿਸਟਰ ਡੈਨਕਵਰਟਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਿ ਉਪਾਅ ਉਦੋਂ ਮੰਜੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਲੰਬਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਭਾਵਕ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੇਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਅੰਤ. ਜੋ ਕਿ ਹੈ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ. ਨਿਆਂ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਨੂੰ ਵਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। "

ਰੇਕਸ ਬਨਾਮ ਡੇਲੀ ਮਿਰਰ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਹੈਵਰਟ LCJ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੰਟ ਬਨਾਮ ਕਲਾਰਕ (3), ਕਪਾਹ ਵਿੱਚ . ਐਲ ਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਹੀ ਵਿਗਿਆਪਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

- (1) (1903) 2 KBD, 432
- (2) (1927) ਆਈਕੋ: ਬੀ. 845
- (3) 58 LJQBD 490

ਬ? ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਲੇਖ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾ ਤਾਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਗਲੋਬਲ ਅਖਬਾਰ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕਾਮਨ - • ਵੈਲਥ (1), ਮੈਸੇਚਿਉਸੇਟਸ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੇਖੋ।

ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੁੜ: ਸੁਬ੍ਰਾਹਮਣੀਅਨ, ਸੰਪਾਦਕ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਅਤੇ ਤੁਲਜਾਰਾਮਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਸਰ ਜੇਮਸ ਟੇਲਰ (3) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਵੀ ਰੱਖੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਜੋ ਕਿ ਆਸ-ਪਾਸ ਸਨ ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਲੇਖਕ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਲੇਖ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਝੂਠ, ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਦਾ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਦੁਰਾਚਾਰ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਜਾਂ ਅਤਿਕਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜੋ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸੀ, ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਰਾਦਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ - ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਪਿੰਨ ਕਰਨਾ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਵਿਅਰਥ ਹੈ

(1) 74 ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬੀ ਰਿਪੋਰਟਰ 632

(2) ਏਆਈਆਰ 1943 ਲਾਹ. 329

(3) ਏਆਈਆਰ 1939 ਮੈਡ. 267

ਕੁਝ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਦੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਅਸਫਲਤਾ ਕੇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ, ਸਹੀ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ, ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਮਲਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ. ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਵਾਜ਼ਬ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਮਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕੋ-ਇਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਥਰੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ।

ਦੇਖੋ ਪਰਸੂਰਾਮ ਦੇਤਾਰਮ ਸ਼ਾਮਦਾਸਾਨੀ ਵਿ. ਸਮਰਾਟ (1), ਦੇਬੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼ਰਮਾ ਵਿ. ਸਮਰਾਟ (2), ਫਿਓਮੀ ਰੁਸਤਮਜੀ ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ ਵਿ. ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬੇਗ (3); ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ, ਸੰਪਾਦਕ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ (4) ਵਿੱਚ; * ਡੇਮੀਬਾਈ ਗੋਂਜੀ ਸੋਜਪਾਲ ਵੀ. ਰੋਜੀ ਸੋਜਪਾਲ (5); R.v _

- (1) ਏਆਈਆਰ 1945 ਪੀਸੀ 134
- (2) ਏਆਈਆਰ 1943 ਪੀਸੀ 202
- (3) ਏਆਈਆਰ 1944 ਲਾਹ. 196
- (4) ਏਆਈਆਰ 1943 ਲਾਹ. 329(FB)
- (5) ਏਆਈਆਰ 1937 ਬੰਬ 305

ਰਾਓ ਹਮਾਰੈਣ (1); ਚਾਰਲਟਨ ਦਾ ਕੇਸ (2); ਸਕਿੱਪਵਰਥ ਦਾ ਕੇਸ (3), R, (4); ਅਤੇ ਆਰ. ਵੀ. ਡੇਵਿਸ (5)।

ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ

ਦੇਖੋ 22 CJC, ਸਫੇ 70-73 'ਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 24,

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜ. ^{AN ^} ਟੋਲੇਡੋ ਅਖਬਾਰ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ (6)।

ਪੈਟਰਸਨ ਬਨਾਮ ਕੋਲੋਰਾਡੋ (7) ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:-

“ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਿਊਰੀ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੇਕਰ ਸਾਡੀ, ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ, ਚਾਹੇ ਨਿੱਜੀ ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਛਾਪਣ ਦੇ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਟੋਲੇਡੋ ਅਖਬਾਰ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ (8) ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਖਿਆ: -

“ਦੁਬਾਰਾ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਗਲਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਥੇ (17 (1902) 1 0777 (85-897)
(2) 40 ER 661 (671)
(3) LR 9 QB 230 (235-238)
(4) 1903, 2 ਕੋਥੀ 432
(5) (1906) 1 KB 32 ,(6) 247 US 402 (410) (7) 205 US 454=51 ਵਕੀਲ ਐਡ. 679 (8) 247 US 402—62 ਵਕੀਲ ਐਡ. 1186

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਮਨ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਖਾਸ ਜੱਜ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਆਰਿਆ ਬਾਲੀਫੀਜ਼ ਨਤੀਜੇ-ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਟੈਸਟ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ, ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜ. ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ

'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿੰਨੇ ਦੂਰ ਰਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਸ ਦੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ."

ਕਪਾਹ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਹਟ ਵਿੱਚ.

ਕਲਾਰਕ (1)-

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਕਿ ਇੱਕ ਜੱਜ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਿਊਰੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਾਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ"

ਪੱਤਰਕਾਰ ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ, ਉਹ - ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨੰਗਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ,

(1) 58 LJQS '490

ਅਣਪਛਾਤੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਸਿਹਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ - ^v ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੇਪਰ ਦੇ ਕਾਲਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਦਲੇਰਾਨਾ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਗਾ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਲਚਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਪਰਾਧ ਦਿਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਣਪਛਾਤੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਇਹ ਬਚਾਅ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਖਬਾਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਰਾਦਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ, ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਣ। ਲਾਰਡ ਚਾਂਸਲਰ ਲਾਰਡ ਹਾਰਡਵਿਕਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਚ ਬਨਾਮ ਗਰਵਨ (ਜਾਂ ਹਾਲ) (ਡੀ-,

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ.

"ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਰ. ਬਨਾਮ ਓਧਮਜ਼ ਪ੍ਰੈਸ ਲਿਮਿਟਡ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ (2), ਅਤੇ ਆਰ, ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਿਫਿਥਸ ਅਤੇ

- (1) 26 ਈ.ਆਰ. 683
(2) (1956) 3 AER 494

ਹੋਰ, ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ (1)। ਰੈਕਸ ਵਿੱਚ^੯ ਹਰਨਾਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪਾਰਕੇ (2), ਵਿਲਸ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ-

7

ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ

***** rph ੇ ਕਾਰਨ ਕਿਉਂ ਪਬ-^{ਆਰਟੀਕਲਾਂ} ਦਾ ਲੇਖ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ : f ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ

ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਪੁੰਸਕਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਦਬਦਬਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਖਾਤਮੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ"

ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਰਹਿਤ ਸੁਣਵਾਈ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰੀਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਲੋਚਨਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਰਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਦਬਾਅ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਖਬਾਰ "ਮੇਵਾਤ" ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਜਨਤਾ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦੇ ਸਨ।

71947) ITE[^] 347 "" ~
(2) (1903) 2 ਕੇਬੀਡੀ 432 (436)

ਰਾਓ ਹਮਾਰੈਣ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਮ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਰੀਆ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਕੇ, ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ।

ਇਹ 'ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਅਪਮਾਨ' ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁਆਫੀਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਟਿੰਗ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਖਬਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਕ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸੀਮਿਤ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਰਤ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਤੰਬੂ ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਹਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਨ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

4

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ 200. ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਪ੍ਰਤੀ ਜੋ ਨਰਮੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ